

РЕШЕНИЕ

№ 2972

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 08.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11803** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл./, вр. с чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/. Съдебното производство е образувано е по Искова молба с вх.№4392/05.08.2019 г. по регистъра на АС-София-област на В. Й. В. срещу А. С.-директор на Областна дирекция „Земеделие“-С., с която се иска от съда да постанови решение, с което да отмени Заповед №РД-05-01-132 от 01.08.2019 г. на директора на ОД“Земеделие“-С.-област за прекратяване на основание чл.107, ал.2, вр.чл.108 от ЗДСл. на служебното му правоотношение, да разпорежи В. да бъде възстановен на заеманата до 01.08.2019 г. длъжност „Главен юрисконсулт“ в Дирекция „Земеделие“, както и да „вмени на ответника задължението“ да му изплати полагащите се възнаграждения за времето през което ищецът е останал без работа „по негова вина“. Изложените твърдения за изразеното със заповедта за прекратяване на служебното правоотношение несъгласие са, че процедурата е неправилна и незаконосъобразна. Посочените законови основания са „абсолютно неубедителни, тъй като се базират върху оценка, технологичната процедура, за чието извършване е нарушена“. Освен това поставената оценка била тенденциозна, неубедителна, необективна и служеща за реализиране на основаната цел на директора- освобождаването на жалбоподателя от заеманата длъжност, като неудобен и нежелаещ да нарушава законите служител. Наведените основания за оспорване на Заповед №РД-05-01-132 от 01.08.2019 г. на директора на ОД“Земеделие“-С.-област, предвид твърденията на В., следва да се квалифицират като допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствени правила и несъответствие с целта на закона-чл.146, т.3 и т.5 АПК.

По исковата молба /ИМ/ е било образувано адм.дело №1085/2019 г. по описа на АССО.

С разпореждане №1349/20.08.2019 г., АССО е отделил предявения иск с правно основание чл.104, ал.1 от ЗДСл. в друго самостоятелно дело, като под №1085/19 г. делото е продължило по ИМ, в частта ѝ с характера на жалба, срещу Заповед №РД-05-01-132 от 01.08.2019 г. на директора на ОД“Земеделие“-С.-област.

След проведеното редовно о.с.з. на 10.10.2019 г., с Определение №1216/16.10.2019 г. АССО е изпратил делото по подсъдност на АССГ.

При постъпването му в АССГ, то е образувано под №11803/2019 г. по описа на този съд, като на основание чл.118, ал.2 ГПК, вр.чл.144 АПК извършените от ненадлежащия съд /АССО/ действия запазват силата си.

В о.с.з. жалбоподателят се явява лично и моли за уважаването на жалбата. В писмено становище от 28.01.20 г. поддържа, че допълнително събраните по делото писмени доказателства /Заповеди с номера: РД-12-100 от 05.06.2018 г., РД-12-174 от 17.07.2018 г., РД-12-15 от 25.01.2018 г. и Доклад вх.№РД-05-78 от 11.02.2019 г./ „имат характера на тенденциозен прецедент в качеството му на наказателен инструмент“, насочен конкретно срещу него. Освен това Заповед № РД-12-174 от 17.07.2018 г. „определено е юридически невалидна и не притежава качествата на сериозен административен акт“, тъй като след т.14 имало странно и необяснимо дописване с подменена дата, различна от датата на оригиналната заповед, която жалбоподателят прилага. Отделно в оригиналната заповед не се цитирал номер на заповедта, която се отменя. Сериозни нарушения имало и в Заповед № РД-12-15 от 25.01.2018 г., тъй като датата ѝ предхождала датите на другите две заповеди. Представеният доклад бил „очевидно също съчинен за целите на делото“ и с него жалбоподателят не бил запознат.

Ответникът-директорът на ОД “Земеделие“-С.-област, чрез пълномощника си-адв.Ц. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, по съображения, че оспорената заповед е издадена при спазването на всички изисквания на ЗДСл, както и на процедурата по оценяване на служителя, при което на жалбоподателя е дадена най-ниската възможна оценка. Последното дава право на административния орган да издаде заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя. Заявява искане за присъждане на разноските за съдебното производство, за които представя списък по чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК.

Прокурор от Софийската градска прокуратура не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорената заповед.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Установява се от доказателствата по делото и не е спорно от фактическа страна между страните, че жалбоподателят В. В. е завършил през 2005 г. магистърска програма, задочно обучение, по специалност право.За периода от 28.09.2007 г.- 01.0.2019 г. жалбоподателят В. е работил ОД „Земеделие“, като първоначално е бил назначен на длъжност „младши юрикосулт в ОД „Земеделие и гори“-В..

На заеманата към момента на издаването на оспорената заповед длъжност: „главен

юрисконсулт“, с ранг II младши в Дирекция „Административно-правна, финансово-стопанска дейност и човешки ресурси“ на ОД „Земеделие“-С.- област е бил преназначен със Заповед №РД-13-95/01.03.2017 г.

Съгласно приложена по делото длъжностна характеристика, заеманата от В. длъжност „главен юрисконсулт“ е пряко подчинена на директора на Дирекция „Административно-правна, финансово-стопанска дейност и човешки ресурси“ /АПФСД и ЧР/, който следва да се явява оценяващ ръководител-чл.4, ал.1 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация /НУРОИСДА/. Контролиращ е ръководителят, на когото оценяващият ръководител е непосредствено подчинен-директорът на ОД „Земеделие“-чл.3, ал.3, т.1 от Устройствения правилник на областните дирекции "Земеделие" /УстрПр./, вр.чл.5, ал.1 от НУРОИСДА, доколкото не се твърди и няма данни същият да е делегирал това свое правомощие на главния секретар на ОД „Земеделие“-чл.3, ал.5 е чл.12 от УстрПр. Директорът на ОД „Земеделие“ е и орган по назначаването-чл.3, ал.3, т.8 от Устр.Пр.

Видно от приложения формуляр за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността „главен юрисконсулт“ в Дирекция „ АПФСД и ЧР“ за периода от 01.03.2017 г. до 31 12.2017 г. на жалбоподателя е поставена оценка: „Изпълнението напълно отговаря на изискванията“. Във формуляра е оформен индивидуален работен план, междинна среща и годишна оценка на изпълнението. Коментарът от междинната среща е, че жалбоподателят изпълнява успешно съгласуваните в работния план текущи цели и задължения по дл.характеристика. Дадена е препоръка да следи стриктно промените в нормативната уредба, относима към изпълнението на длъжността.

Във формуляра, обхващаш процесния период е оформен индивидуален работен план на оценявания, в който са вписани цели, период на изпълнението:01.01.18 г.-31.12.2018 г. и изисквания/критерии за изпълнението, както следва:

-Осъществява процесуално представителство пред органите на съдебната власт, а като критерий за изпълнението-съдебна кореспонденция;

-Изготвяне на ежемесечни справки за съдебните дела, по които Областната дирекция е страна. Изготвяне на графици. Критерий за изпълнението-справки, даващи информация за най-често срещаните проблеми, поради които се завеждат/губят дела;

-Изразява и представя добре структурирани, аргументирани и компетентни становища, разработва предложения за разрешаване на правни проблеми, свързани с функцията на ОД. Критерий за изпълнението-изготвени писмени отговори и становища;

- Да представя информация на съвещанията на ОДЗ и ОСЗ по актуални нормативни промени. Критерий за изпълнението-информирание на служителите за нормативни промени. Актуализиране на знанията.

-Последната вписана цел, с период на изпълнението-при нормативни промени- е да инициира и активно да участва при изготвянето и актуализирането на Вътрешни правила, регламентиращи дейността на администрацията по отделни направления.Критерият за изпълнение е „изготвени доклади, предложения, становища“.

Проведена е междинна среща на 13.07.2018 г., с което е спазено изискването на чл.12, ал.1 от НУРОИСДА. Отразените коментари на оценяващия са, че „служителят изпълнява частично задълженията и задачите, посочени в дл.характеристика и

индивидуалния работен план. Същият следва да обърне внимание на изготвянето на подробни становища при поискване от ОСЗ, а при тълкуването на правните норми да се ползва правна литература и съдебна практика.

Изготвянето и съгласуването на индивидуален работен план, е станало на 22.01.2018 г., видно от подписите на оценяващия ръководител и оценявания, с което е спазено изискването на чл.10, ал.1 от НУРОИСДА, съгласно който попълването и подписването на съответния раздел от формуляра за оценка от оценяващия ръководител и от оценявания се извършват в периода от 1 до 31 януари на съответната година. За оценяващ ръководител се е подписал Л. С., за кого страните не спорят, че е заемал и заема към момента длъжността главен секретар на ОД "Земеделие"-С., а не директорът на Дирекция АПФСД и ЧР. За същото са налице данни и в приетия в съдебното производство Доклад вх.№РД-05-78 от 11.02.2019 г. При това положение и след като видно от длъжностна характеристика, заеманата от В. длъжност „главен юрисконсулт“ е пряко подчинена на директора на Дирекция АПФСД и ЧР съдът намира, че не е спазено изискването на чл.4, ал.1 от НУРОИСДА, съгласно който оценяващ е ръководителят, на когото съответният служител е непосредствено подчинен.

Поставената годишната оценка на изпълнението е „неприемливо изпълнение“

Изложените мотиви на оценяващия ръководител са, че служителят не изпълнява преобладаващата част от целите в индивидуалния работен план на нивото на изискванията, определени в него, като неизпълнението е предизвикано от обстоятелства, зависещи от служителя. Допълнителни мотиви са изложени и в алонж към формуляра-Приложение №1 /л.12 от преписката/. Всички изложени там мотиви обаче представляват изводи и квалификации, без са изложени конкретни факти /имена на служители, номера на дела, незаведена кореспонденция, изготвени от служителя В. становища и т.н./ които да позволяват проверката на истинността им и тяхната обективност. Сочи се и това, че служителят не поддържа никакъв архив на съдебни документи, относими към съдебните дела, като в тази връзка била издадена нарочна заповед /без да е индивидуализирана с номер и дата на издаване/ за начина на воденето и съхраняването на съдебните дела и документите към тях. Била назначена комисия със заповед на директора на ОДЗ /която отново не е индивидуализирана/ да провери изпълнението на заповедта и която констатира, че служителят В. не е изпълнил нито едно от общо дванадесет подробно разписани правила.

Поставената оценка е била предоставена за запознаване, коментар и подпис на оценявания на 11.02.2019 г., който е отказал да го направи. Отказът е удостоверен с подписа на един свидетел.

На 15.02.2019 г. служителят В. е подал възражение до контролиращия орган /л.14-л.17 от преписката/, което е в насока за пълна липса на конкретика в мотивите на оценяващия.

Във формуляра Приложение №5 към чл.24, ал.2 от НУРОИСДА, контролиращият орган на 26.07.2019 г. е отхвърлил възражението и потвърдил оценката, като изложил, че мотивите на оценявания са „неприемливи“, както и че същият „показва знания, неотговарящи на изискванията за длъжността „главен юрисконсулт“. Изложено е още, че служителят не търсил начини за повишаване продуктивността и качеството на работата. Не давал обратна връзка за своята работа и са налице пропуски при изготвянето на документи. Конкретика обаче отново липсва.

По делото са приети като писмени доказателства допълнително представените

Заповеди с номера: РД-12-100 от 05.06.2018 г., РД-12-174 от 17.07.2018 г., РД-12-15 от 25.01.2018 г. и Доклад вх.№РД-05-78 от 11.02.2019 г.

С първата заповед-Заповед РД-12-100 от 05.06.2018 г.- директорът на ОДЗ е наредил воденето на досиета на хартиен носител на всички съдебни дела, водени от и срещу ОДЗ, като е разписал какво следва да съдържат те /т.1-т.6 от заповедта/. В т.7 от заповедта е определил, че отговорен за комплектоване на досиетата е гл.юрисконсулт. В т.8 до т.10 също са разписани задължения за гл.юрисконсулт, изразяващи се в устни и писмени доклади преди и след всяко с.з. по делата, съгласуване на кореспонденцията със съда, вещи лица и страни с прекия ръководител, а при негово отсъствие- с гл.секретар, както и за изготвянето на месечни графици за насрочените съдебни заседания. Жалбоподателят В. е получил препис от заповедта на същата дата-06.06.2018г., удостоверено с подписа му на гърба на заповедта /л.17 от делото/. Тук е мястото да бъде посочено, че възложените с тази заповед задължения не представляват изменение на някои от целите в индивидуалния работен план или на възложените конкретни задачи по смисъла на чл.12, ал.3 от НУРОИСДА. Първо, защото неин автор не е оценяващият ръководител. Второ, защото тя не е издадена по повод проведената междинна среща на 13.07.2018 г., а преди това-арг. от чл.12, ал.3, вр.ал.2 от НУРОИСДА. Впрочем на проведената междинна среща на 13.07.18 г. оценяващият ръководител не е изложил и нито едно конкретно съображение във вр. с тази заповед.

Със Заповед РД-12-174 от 17.07.2018 г. /л.16/ директорът е преповторил като цяло съдържанието на първата от 05.06.2018 г., като този път е определил срок за изготвяне на досиетата по съдебни дела, водени от и срещу ОДЗ и е възложил на главния секретар да извърши проверка на изпълнението. В заповедта, преди подписана издателя й, е посечено, че се отменя предходната заповед от 05.06.2018 г., оформено така: „Настоящата заповед отменя Заповед № РД...../04.05.2018 г. на директора на Областна дирекция „Земеделие“-С. област. Ръкописно деня и месеца са зачеркнати и е вписано „05.06“, като е попълнен и бланкета в номера на отменяната заповед:“РД-12-100“ На гърба на заповедта жалбоподателят е изписал саморъчно името си и се е подписал. Дори и да е вярно твърдението му, че ръкописните корекции са били направени след издаването на заповедта, за което прилага заверено от него копие от същата заповед /л.31/, предвид предметното съдържание на заповедта, за съда, а и за жалбоподателя следва да е станало очевидно, че отменената заповед е тази от 05.06.2018 г.

Със Заповед РД-12-15 от 25.01.2018 г. директорът на ОДЗ-С.-област е назначил комисия в състав: Председател Л. С.-главен секретар на ОДЗ-С.-област /който е и оценяващ ръководител на жалбоподагтеля/ и членове: С И. и Р.П.-гл.експрети в ГД „Аграрно развитие“, със задача извършването на проверка на изпълнението на Заповед РД-12-174 от 17.07.2018 г. Предвид на това е невъзможно годината на издаване на заповедта да е 2018 г. Вероятно се касае за техническа грешка и годината е 2019 г, но тя не е поправена от органа, издател на заповедта.

От изготвения от назначената комисия Доклад с вх.№РД-05-78/11.02.2019 г. /л.27/ е видно, че Заповед РД-12-174 от 17.07.2018 г. на директора на ОДЗ не е изпълнена и досиета на делата, водени от и срещу Дирекцията не са били създадени. Този факт не се и оспорва от жалбоподателя. Нещо повече в депозираното от него възражение срещу оценката на оценяващия, жалбоподателят заявява, че това е „другата голяма мечта на оценяващия-„създаване на паралелен съдебен архив“ и че тази заповед била

„юридически недействителна, тъй като отменя несъществуваща заповед“.

С ЕР №1970/24.06.19 г. на ТЕЛК, жалбоподателят е освидетелстван с водеща диагноза: „Фиброза и цироза на черния дроб“, като му призната 80 % ТНР, но е определено, че може да изпълнява длъжността „гл.юрисконсулт“

При така приетото за установено от фактическа страна съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е в срок и от лице с правен интерес от оспорването /чл.147, ал.1 АПК/. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за подаването ѝ по чл.149, ал.1 АПК -заповедта е съобщена на жалбоподателя на 01.08.2019 г., а жалбата до съда е подадена на 05.08.2019 г.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган-директора на ОДЗ-С. област, в качеството му на орган по назначаването-108, ал. 1 от ЗДСл и чл.3, ал.3, т.8 от УстрПр.

Заповедта отговаря на посочените в чл. 108 от ЗДСл особени изисквания за форма и съдържание на акта за прекратяване на служебното правоотношение- подписана е от органа по назначаването и съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Заповедта съдържа правни основания по смисъла на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК и фактически основания за издаването ѝ, като изрично е посочено, че причината за прекратяване на служебното правоотношение е получена оценка „неприемливо изпълнение“ за 2018 г.

Констатира се обаче, че процесната заповед е издадена при допуснати нарушения на оценяването и несъответствие с целта на закона, представляващи основания за отмяна със самостоятелно правно значение.

Съгласно разпоредбата на чл. 107, ал. 2 от ЗДСл, посочена като правно основание в оспорената заповед, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие с държавен служител, получил възможно най-ниската годишна оценка за изпълнението на длъжността в едномесечен срок от получаване на окончателната оценка. Съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 5 от ЗДСл държавният служител се оценява ежегодно за изпълнението на длъжността, като се преценява постигането на предварително определените цели, степента на изпълнение на задълженията и поставените задачи и професионалните компетентности. Според чл. 2 от НУРОИСДА, оценяването на изпълнението на длъжността от служителите в държавната администрация се извършва ежегодно, въз основа на постигането на предварително определени цели или изпълнението на преките задължения и поставените задачи и на показаните компетентности. Оценяването се извършва на три етапа, като съдържанието на същите, както изготвянето и целите на работния план и общата оценка са подробно регламентирани с разпоредбите на чл. 9-11 от НУРОИСДА. Общата оценка следва да отразява изпълнението на целите на работния план и показаните компетентности от служителите за целия период на атестиране, да е извършена от оценяващия ръководител безпристрастно и компетентно, въз основа на обективно установени факти и обстоятелства, да е мотивирана и да намери отражение в съответния формуляр по образец /чл. 16, ал. 1, чл. 18, ал. 1 и чл. 19 ал. 1 от

НУРОИСДА/.

Следва да се отбележи, че още при съставянето на работния план са допуснати нарушения, които компрометират изпълнението на целите по чл. 76 от ЗДСл, във вр. с чл. 2 от Наредбата. В противоречие с нормата на чл. 9, ал. 2 и ал. 3 от НУРОИСДА в работния план /л.11 от преписката/, с изключение на първото, са посочени задължения, които не са конкретни, обективно измерими по обем, качество и срокове цели. Описаните нарушения са съществени, тъй като липсата на работен план, съставен съгласно изискванията на наредбата, опорочава следващите етапи от процедурата по атестиране - не е възможна преценка на постигане на целите от работния план на междинната среща, както и на заключителната.

На проведената на 13.07.2018 г. междинна среща, единственият вписан коментар-препоръка е, че служителят „следва да обърне внимание на изготвянето на подробни становища при поискване от ОСЗ, а при тълкуването на правните норми да се ползва правна литература и съдебна практика“

На междинната среща оценяващият ръководител и оценяваният правят преглед на изпълнението на длъжността, относно постигането на целите, определени в индивидуалния работен план или на изпълнението на задълженията от длъжностната характеристика. При необходимост някои от целите в индивидуалния работен план или възложените конкретни задачи могат да се изменят или допълнят, както и да се набележат конкретни действия за подобряване на изпълнението. Оценяващият ръководител мотивира необходимостта от изменение и допълнение на целите в индивидуалния работен план. След приключване на междинната среща се попълва съответният раздел от формуляра за оценка. Такива промени, както съдът вече посочи, не са извършени.

Разминаването от оценяването на междинната среща се задълбочава, като поставената годишна оценка е мотивирана с квалификации и изводи без да са изложени конкретно проверими факти.

Следва да се има предвид, че и контролиращият ръководител в лицето на ответника, след като жалбоподателят изрично се е позовал на липса на конкретика, не е запълнил този пропуск, а бланкетно и общо е отхвърлил възражението.

Единственият конкретен факт, установен по делото, е че жалбоподателят не е изготвил досиета на водените от и срещу ОДЗ дела, по начина, възложен му от ответника. Този смисъл, в нарушение на чл. 18, ал. 1 от НУРОИСДА, оценката на изпълнението не е изготвена, въз основа на други обективно установими факти и обстоятелства, а е заменена с декларативни изводи.

Посоченото в мотивите на контролиращия ръководител, че служителят „показва знания неотговарящи на изискванията за изпълнение на длъжността „главен юрисконсулт“, съдът намира необосновано. Още повече, че видно от представените формуляри за оценка на изпълнението от предходни години жалбоподателят е показвал знания и умения на ниво.

Посочените нарушения на изискванията на чл. 14, ал. 1 и чл. 18, ал. 1 от НУРОИСДА са съществени, тъй като опорочават изготвената обща оценка, която в нарушение на чл. 76, ал. 7 от ЗДС, не отразява безпристрастно и обективно преценката за изпълнението на длъжността, за която служителят е

оценяван, с оглед изпълнението на целите и задачите и демонстрираните професионални компетентности за целият период, в който е бил назначен в ОДЗ. Съвкупният анализ на изложеното от оценяващия ръководител във формуляра за оценка /в частта му за междинната и за заключителната среща/ и на коментара на контролиращия ръководител не води до извод, че поставената на жалбоподателя крайна оценка „неприемливо изпълнение“ е обоснована с конкретни факти и обстоятелства по преписката, чиято истинност може да бъде проверена, каквото е изискването на чл.18 във вр. с чл.24 от НУРОИСДА. Според чл. 16, т. 5 от НУРОИСДА оценка „неприемливо изпълнение“ се поставя, когато оценяваният едновременно:

- не е изпълнил преобладаващата част от целите в индивидуалния си работен план на нивото на изискванията, определени в него, като неизпълнението е предизвикано от обстоятелства, зависещи от служителя

- показал за преобладаваща част от компетентностите знания, умения и поведение, неотговарящо на изискванията в Приложение № 1.

В представения формуляр на годишна оценка, нито оценяващият, нито контролиращият орган потвърдил оценката са обосנוвали възможно най-ниското оценяване с обективно установими факти и обстоятелства. Не е мотивирано наличието и на двете предпоставки за определяне на най-ниската оценка „Неприемливо изпълнение“: неизпълнение преобладаващата част от целите на плана и поведение по компетентностите в преобладаваща част, неотговарящо на поставените в Наредбата изисквания. Няма конкретни констатации и по втория пункт по чл.16, т.5 НУРОИСДА от дефиницията на неприемливото изпълнение - поведението по компетентностите не е обсъждано. В коментара на контролиращия ръководител също не е посочено нищо конкретно по кумулативното наличие на неизпълнение на преобладаващата част от целите в индивидуалния работен план на нивото на изискванията, определени в него, като неизпълнението е предизвикано от обстоятелства, зависещи от служителя, нито че е показал за преобладаваща част от компетентностите знания, умения и поведение, неотговарящо на изискванията в Приложение № 1. Коментарът всъщност възпроизвежда текста на разпоредбата, а не факти от конкретиката на случая. Единственият безспорно установен факт за неизпълнение на заповедта на директора на ОДЗ-С. за създаване на досиета по делата, водени от и срещу дирекцията не може да покрие кумулативните критерии по чл.16, т.5 НУРОИСДА за поставяне на най-ниската възможна годишна оценка „неприемливо изпълнение“

Предвид изложените съображения съдът намира, че не са спазени изискванията на чл.18 от НУРОИСДА за излагане на мотиви съобразно предписаните от закона критерии във връзка с чл.24, ал.2 от същата наредба за мотивиране на оценката с извършена безпристрастно, честно и компетентно преценка на изпълнението на длъжността въз основа на обективно установими факти и обстоятелства. Необоснованата съгласно изискванията на НУРОИСДА оценка от атестирането не мотивира наличие на приложената с процесната заповед хипотеза на чл.107, ал.2 от ЗДС. / В този смисъл: Решение № 6475 от 09.05.2012г. по адм. дело № 637/2012, Решение № 6018 от 26.04.2012г. по адм. дело № 8131/2011г., Решение №

495/29.05.2012г. по адм.дело 14563/2011г., Решение № 5786 от 23.04.2012г. по адм. дело № 7390/2011г., Решение № 16122/07.12.2011г. по адм. дело № 16348/2010г./.

За осъществено съдът намира и отменителното основание по чл.146, т.5 АПК-несъответствие на оспорената заповед с целта на закона. Основна цел на системата за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация е да се подобри дейността на съответната администрация чрез ефективно управление на изпълнението на всеки отделен служител по отношение на постигането на целите, изпълнението на задълженията и развиването на личната компетентност, както и да се определят нуждите от развитие на всеки служител и подобряване на професионалната му компетентност. Формалното и тенденциозно осъществяване на процедурата по оценяване, без да реално да са проверени и защитени с конкретни факти действителните служебни качества и изпълнение на длъжността от служителя, или пък прилагането ѝ само с цел да бъде освободен служителя, е в нарушение на целта на закона. При неизпълнение на конкретно възложената задача за изготвяне на досиета на делата, органът по назначаването е могъл да потърси дисциплинарна отговорност на служителя, а не да се използва процедурата за годишно оценяване, с цел да се накаже служителя, като го освободи от заеманата длъжност.

С оглед на изложено, съдът намери, че при издаването оспорената заповед са допуснати съществени процесуални нарушения, противоречия с материалния закон и несъответствие с целта му, които обуславят незаконосъобразността ѝ на основанията по чл.146, т.3, 4 и т.5 от АПК.

С решението разноси не се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/. Страната, която има право на разноси, съобразно изхода на делото-жалбоподателят /чл.143, ал.1 АПК/ не е направила такива и не е поискала присъждането им.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София- град, II-ро отделение, 23-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед №РД-05-01-132 от 01.08.2019 г., издадена от директора на Областна дирекция "Земеделие"-С.-област, с която на основание чл.107, ал.2, вр.чл.108 от ЗДСл. е прекратено служебното правоотношение на В. Й. В. на длъжност:"Главен юрисконсулт" в Дирекция „Административно-правна, финансово-стопанска дейност и човешки ресурси“ на ОД „Земеделие“-С.-област.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд-София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: